ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ମିଶ୍ର

ବନାମ

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 17, 2004

[ୱାଇ. କେ. ସଭରୱାଲ ଏବଂ ଡି. ଏମ୍. ଧର୍ମାଧିକାରୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ :

ଓଡ଼ିଶା ଡାକ୍ତରୀ ଶିକ୍ଷା ସେବା (କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତି ବୈଧତା) ଅଧିନିୟମ, 1993-ଧାରା 3 (1)-ନିଯୁକ୍ତି-ପ୍ରତ୍ୟାହାର ହୋଇଥିବା ନିୟମ ଅଧୀନରେ-ବୈଧତା ଅଧିନିୟମ ପାରିତ ହେବା, ବେଆଇନ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବୈଧତା ଦେବା-ଏହି ଅଧିନିୟମର ବୈଧତା ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମତାତୀତ ଏବଂ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା-ଆବେଦନ ଉପରେ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା : ଏଭଳି ବେଆଇନ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବୈଧ କରିବା ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ପରିସର ବାହାରେ, କାରଣ ଏଭଳି ପ୍ରୟାସ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଏବଂ 16 ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିବ -ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950 – ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଏବଂ 16 - ଓଡ଼ିଶା ଡାକ୍ତରୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା (ଡାକ୍ତରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ଶିକ୍ଷକ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି) ନିୟମ, 1973-ଓଡ଼ିଶା ଡାକ୍ତରୀ ଶିକ୍ଷା ସେବା (ନିଯୁକ୍ତି) ନିୟମ, 1979 ।

ପ୍ରଥା ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟା :

ପ୍ରାର୍ଥନା-ଉତ୍ଥାପନ-ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ-ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା : ଅନୁମତିଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଶବ୍ଦ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶ :

"ବୈଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ "-ର ଅର୍ଥ

କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ଡାକ୍ତରୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା (ଡାକ୍ତରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ଶିକ୍ଷକ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି) ନିୟମ, 1973 ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶା ଡାକ୍ତରୀ ଶିକ୍ଷା ସେବା (ନିଯୁକ୍ତି) ନିୟମ, 1979 ଦ୍ୱାରା 1973 ନିୟମାବଳୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା । 1979 ନିୟମରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା ଯେ ରାଜ୍ୟ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଧକ୍ଷ ଭାବେ ନେଇ ଚୟନ ବୋର୍ଡ ଗଠନ କରାଯିବ । ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗର ଅଧକ୍ଷ ନିଜକୁ ଚୟନ ବୋର୍ଡର ଅଧକ୍ଷ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା ସତ୍ୱେ 1979 ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ ବୋର୍ଡ ଗଠନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । 1979 ନିୟମ ଲାଗୁ ହେବା ପରେ କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଏହି ପଦବୀଗୁଡ଼ିକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଖାଲି ରହିଥିଲା, ତେଣୁ 1979 ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ, ଚୟନ ବୋର୍ଡ ଗଠନ ନକରି *କାମଚଳା* ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ରଦ୍ଦ

ହୋଇଥିବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ ବୋର୍ଡର ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ଚୟନ ବୋର୍ଡର ସୁପାରିଶଗୁଡ଼ିକ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତିରେ ସହମତ ହେବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆୟୋଗର ସଦସ୍ୟ ଚୟନ ବୋର୍ଡରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନଥିଲେ, ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ମାଗିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସନ୍ତୋଷଜନକ ଉତ୍ତର ଦେଇନଥିଲେ । ତେଣୁ, ଓଡ଼ିଶା ଡାକ୍ତରୀ ଶିକ୍ଷା ସେବା (କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତି ବୈଧତା) ଅଧିନିୟମ, 1993 ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା *କାମଚଳା* ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ ସମସ୍ତ କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ବୈଧ ଏବଂ ନିୟମିତ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା । ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ବୈଧିକରଣ ଅଧିନିୟମକୁ କ୍ଷମତାତୀତ ଏବଂ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କାଏମ ରଖିଥିଲେ ।

ଆବେଦନରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବୈଧତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 (1) ର ବୈଧତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଅବମାନନା ଆବେଦନ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା।

ଉତ୍ତରଦାତା-ରାଜ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ବାଢିଥିଲେ ଯେ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି ଚାକିରିରେ ରହିଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ ; ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ 1973 ନିୟମ ଲାଗୁ ହୋଇଛି ଏବଂ 1979 ନିୟମ ନୁହେଁ ; ଏବଂ ବେଆଇନ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନିୟମିତ ଭାବରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଏବଂ ଅବମାନନା ଆବେଦନ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ :

1. ସମସ୍ତ ନିଯୁକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଆଇନ ଥିଲା । ସେମାନେ ଓଡ଼ିଶା ଡାକ୍ତରୀ ଶିକ୍ଷା ସେବା (ନିଯୁକ୍ତି) ନିୟମ, 1979 ଅନୁଯାୟୀ ନଥିଲେ । 1979ର ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ ବୋର୍ଡ ଗଠନ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ରାଜ୍ୟ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗର ଜଣେ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଚୟନ ବୋର୍ଡର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯିବାର ସର୍ତ୍ତ ରହିଛି । ବେଆଇନ ନିଯୁକ୍ତି ସହିତ ସହମତ ହେବାକୁ ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଆର୍.ଏନ୍. ନଞ୍ଜୁନ୍ଦପ୍ପା ବନାମ ଟି. ଥିମ୍ମିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ [1972] 1 ଏସ. ସି. ସି. 409, ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲା ।

2. ଏହା ଏକ ବେଆଇନତା ଯାହା ନିଯୁକ୍ତିର ମୂଳକୁ ଆଘାତ କରେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହିପରି ବେଆଇନ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବୈଧ କରିବା ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ପରିସର ବାହାରେ କାରଣ ଏହିପରି କୌଣସି ପ୍ରୟାସ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଏବଂ 16 କୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିବ । 1979 ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ ବୋର୍ଡର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ଜଣେ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାରେ ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗ ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଖାଲିଥିବା ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବାର ଜରୁରିକାଳୀନତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଓଡ଼ିଶା ଡାକ୍ତରୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା (ଡାକ୍ତରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ରେ ଶିକ୍ଷକ

ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି) ନିୟମ, 1973 ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ଚୟନ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ଖାଲିଥିବା ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରାଯିବା ଠିକ୍ ବୋଲି ଜଣାପଡୁ ନହିଁ । ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ଏକ ବିପରୀତ ସ୍ଥିତି ଦର୍ଶାଏ । ଏହା ଲାଗୁଛି ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ରାଜ୍ୟ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗକୁ ଅଣଦେଖା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ *ଗୋପାଳ ଚନ୍ଦ୍ର ରଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1995] 6 ଏସ.ସି.ସି. 242; *ଶ୍ରୀ ପୃଥ୍ୱୀ କଟନ୍ ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ବନାମ *ବ୍ରୋଚ୍ ବରୋ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1969] 2 ଏସସିସି 283 *; ବିଜୟ ମିଲ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* , [1993] 1 ଏସ.ସି.ସି. 345 *ଏବଂ ଆଇ.ଏନ୍. ସକ୍ସେନା ବନାମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ,* [1976] 4 ଏସ.ସି.ସି. 750, ପ୍ରଭେଦ ଦେଖାଯାଇଛି ।

3. ଓଡ଼ିଶା ଡାକ୍ତରୀ ଶିକ୍ଷା ସେବା (କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତି) ବୈଧତା ଅଧିନିୟମ, 1993 ର ଧାରା 3(1) କୌଣସି ସତ୍ୟକୁ ବିଚାର ନକରି ଏକ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାର କରିବା ସହିତ ସମାନ । 1979 ନିୟମାବଳୀକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ଏବଂ 1973 ନିୟମାବଳୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା କିମ୍ବା ବୋର୍ଡର ଚୟନ ସଂଜ୍ଞା, ନାମର ଆଧାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଭଳି କୌଣସି ତଥ୍ୟକୁ ବିଚାର ନକରି ନିଯୁକ୍ତିର ନିୟମିତ ହେବାର ଆଇନଗତ ପରିଣାମକୁ ବିବେଚନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଧାରା 3(1) ଅବୈଧ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ।

ଦିଲ୍ଲୀ କ୍ଲୋଥ୍ ଆଣ୍ଡ ଜେନେରାଲ୍ ମିଲ୍ସ କୋ. ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ *ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1996] 2 ଏସ.ସି.ସି. 449, ଉପରେ* ନିର୍ଭର କରିଥିଲା ।

4. ବୈଧତା ଅଧିନିୟମର ବୈଧତାକୁ ଆହୁରି ଏହି ଆଧାରରେ ବିରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହା କେବଳ ଘୋଷଣା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତିର ଅବୈଧତାର ଆଧାରକୁ ହଟାଇବା ବିନା ଅବୈଧ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବୈଧ କରେ । ବୈଧିକରଣ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ପ୍ରଭାବହୀନତା କିମ୍ବା ଅବୈଧତାର କାରଣକୁ ହଟାଇବା । ଏକ ବୈଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ତରଫରୁ, ପ୍ରଭାବହୀନତା କିମ୍ବା ଅବୈଧତାର କାରଣକୁ ହଟାଇବା ପାଇଁ ଏକ ସକାରାତ୍ମକ କ୍ରିୟାର ପୂର୍ବାନୁମାନ କରିଥାଏ ।

ହରି ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ *ମିଲିଟାରୀ ଇଷ୍ଟେଟ୍ ଅଫିସର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* [1972] 2 ଏସ୍.ସି.ସି. 239 ଏବଂ *ଆଇ.ଟି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ସିଗନୋଡ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍* ବନାମ *ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ୍ ଏକ୍ସାଇଜ୍ କଲେକ୍ଟର,* [2004] 3 ଏସ୍.ସି.ସି. 48, ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ।

ବ୍ଲାକ୍'ସ୍ ଲ' ଡିକ୍ସନାରୀ 7ମ ସଂସ୍କରଣ ପୃଷ୍ଠା ସଂଖ୍ୟା 1421, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

5. ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି ଚାକିରିରେ ଥିବାରୁ ନିୟମିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ଏହି ଚୟନକୁ ବିରୋଧ କରିଆସୁଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଲୋକସେବା ଆୟୋଗର ଜଣେ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ନେଇ ଏକ ଚୟନ ବୋର୍ଡ ଗଠନ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନଥିଲେ, ଯେଉଁ କାରଣକୁ ସେ ଭଲ ଭାବେ ଜାଣିଥିଲେ, ଯାହା 1979 ନିୟମର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ।

ନରେନ୍ଦ୍ର ଚଢା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1986] 2 **ଏସ.ସି.ସି. 157, ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ।**

6. 1979 ନିୟମ ନୁହେଁ, ବରଂ 1973 ନିୟମ ଲାଗୁ ହେବ ବୋଲି ଯୁକ୍ତିକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା । ଆହୁରି, 1979 ନିୟମ ଲାଗୁ ହେବା ପରେ ଏହି ବିଜ୍ଞାପନ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, 1979 ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଚାହୁଁଥିଲେ କି ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗ ବେଆଇନ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ନିୟମିତ କରନ୍ତୁ । ଯେହେତୁ ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ ସହମତ ହୋଇନଥିଲେ, ବୈଧତା ପ୍ରଦାନକାରୀ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବି.ଏଲ୍. ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଏମ୍.ସି.ଡି., [1998] 9 ଏସ୍.ସି.ସି. 223, ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ।

7. ବେଆଇନ ଏବଂ ଅସମର୍ଥନୀୟ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦିଆଯାଇଥିବା ମାମଲାରେ ଯଥେଷ୍ଟ କ୍ଷମତା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାରେ ଏହିପରି ନ୍ୟାୟ ଦାବି କରେ, ତେବେ ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସ୍ଥାୟୀ କରିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ସାଧାରଣ ଆବେଦନର ନିୟମ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅସାଧାରଣ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏପରି ଏକ ପଥ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ସେହି ବର୍ଗରେ ପଡୁ ନାହିଁ । ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗଙ୍କୁ ଜାଣିଶୁଣି ଅଣଦେଖା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଫଳାଫଳ ନାହିଁ, ଯେଉଁମାନେ ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ପରୀକ୍ଷାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏଚ୍.ସି. ପୁଟ୍ଟାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ *କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି, ବାଙ୍ଗାଲୋର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1991] ସପ୍ଲି. 2 ଏସ୍.ସି.ସି. 42, ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 8039/2003 ।

ଓ.ଜେ.ସି. ସଂଖ୍ୟା 17607/1998 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 6.8.2001 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ସହିତ

ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 8058-8059, 8061-8062, 8063,8064, 8065, 8066/2003, ସି.ପି. (C) ସଂଖ୍ୟା. 419/2002, ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା. 8060/2003, 3015-16/2004 ଏବଂ ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି. (C) ସଂଖ୍ୟା 13861-13862/2004 ।

ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 8039, 8063, 8064 ଏବଂ 8066/2003 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଦେବେନ୍ଦର ସିଂ, ଅବନୀ କେ. ସାହୁ, ଘନଶ୍ୟାମ, ଡ. ସୁଶୀଲ ବଲୱାଡା ।

ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 8059-8062/2003 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପି.ଏନ୍. ମିଶ୍ର, ଏସ୍. ମିଶ୍ର, ରାମ ପଟ୍ଟନାୟକ, ଅଭିଜିତ୍ ସେନଗୁପ୍ତା ।

ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 8058/2003 ରେ ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ବି. ଶ୍ରୀଧର, କେ. ରାମ କୁମାର ।

ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 8065/2003 ରେ ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ଜିତେନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର, ଅଜୟ ଶର୍ମା ।

ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 3015-16/2004 ଏବଂ ଏସ୍.ଏଲ୍.ପି. (C) ସଂଖ୍ୟା 13861-62/2004 ରେ ଆବେଦନକାରୀ/ବାଦୀଙ୍କ ପାଇଁ ୱାଇ. ପ୍ରଭାକର ରାଓ ।

ସି.ପି. (C) ସଂଖ୍ୟା 419/2002 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 8039, 8061-62, 8063, 8065/2003 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବି.ଆର୍. ସାରଙ୍ଗୀ ଏବଂ ଏମ୍.ଏ. ଚିନ୍ନାସାମୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ପାଇଁ ଭି.ଏ. ମୋହତା ।

ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଜନରଞ୍ଜନ ଦାସ, ଶ୍ୱେତକେତୁ ମିଶ୍ର, ସୁଶ୍ରୀ ମୌସୁମୀ ଗେହଲଟ୍ ।

ଓ.ପି.ଏସ୍.ସି. ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶ୍ରୀ କୀର୍ତ୍ତି ମିଶ୍ର ।

ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 8060-62/2003 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶୀଲ କୁମାର ଜୈନ, ଏ.ପି. ଧମିଜା, ସୁଶ୍ରୀ ରୁଚି କୋହଲି, ଏଚ୍.ଡି. ଥାନଭି, ରାମ ନିୱାସ, ଶରଦ ସିଂହାନିଆ, ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରତିଭା ଜୈନ ।

ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 8059/2003 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶ୍ରୀ ମୀନାକ୍ଷୀ ଆରୋରା ।

ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 8066/2003 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ରନ୍ଧିର ସିଂ ଜୈନ (ଏନ୍.ପି.)

ବିଚାରପତି **ୱାଇ.କେ. ସଭରୱାଲଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ମନା କରି ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅଗଷ୍ଟ 6, 2001 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ଓଡ଼ିଶା ଡାକ୍ତରୀ ଶିକ୍ଷା ସେବା (କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତିର ବୈଧତା) ଅଧିନିୟମ, 1993 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ବୈଧ ଅଧିନିୟମ') କୁ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର କ୍ଷମତାତୀତ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନର ବିବାଦକୁ ଜନ୍ମ ଦେଉଥିବା ତଥ୍ୟମୂଳକ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ନିମ୍ନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଗଲା ।

1973 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 24 ତାରିଖରେ ଓଡ଼ିଶା ଡାକ୍ତରୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା (ଡାକ୍ତରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ଶିକ୍ଷକ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପଦୋନ୍ନତି) ନିୟମ, 1973 (ଏହା ପରେ '1973 ନିୟମ' ଭାବେ ସୂଚିତ) ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 309 ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ନିୟମାବଳୀରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକସେବା ଆୟୋଗ (ଏହା ପରେ 'ଓପିଏସସି' ଭାବରେ ସୂଚିତ) ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି ଅତି କମରେ ଏକ ବର୍ଷର ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବା ସହକାରୀ

ସର୍ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଚୟନ ବୋର୍ଡ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯିବ । ନିୟମ 3 (f) ଅନୁଯାୟୀ 'ଚୟନ ବୋର୍ଡ' ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି କନିଷ୍ଠ କିମ୍ବା ବରିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ ଚୟନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ଏକ ଚୟନ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ଏହା ରାଜ୍ୟର ଡାକ୍ତରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ହେବ । 'ଓଡ଼ିଶା ଡାକ୍ତରୀ ଶିକ୍ଷା ସେବା (ନିଯୁକ୍ତି) ନିୟମ, 1979' (ସଂକ୍ଷେପରେ, '1979 ନିୟମ') ନାମରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 309 ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ 1979 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 13 ତାରିଖର ଅନ୍ୟ ଏକ ନିୟମାବଳୀ ଦ୍ୱାରା 1973 ର ନିୟମାବଳୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ନିୟମ 4 ର ଉପନିୟମ (2) ଅନୁଯାୟୀ, କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବିଶେଷ ବିଭାଗରେ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଡିଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମକକ୍ଷ ଡିଗ୍ରୀ କିମ୍ବା ଯୋଗ୍ୟତାକୁ ସର୍ବନିମ୍ନ ଯୋଗ୍ୟତା ଭାବରେ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ନିୟମ 3(f)ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା ଯେ ଓ.ପି.ଏସ୍.ସି. ର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଏହାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କରି ଚୟନ ବୋର୍ଡ ଗଠନ କରାଯିବ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗର ସରକାରୀ ସଚିବ, ଡିଏଚ୍ଇଟି ଏବଂ ଡାକ୍ତରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ଅଧ୍ୟକ୍ଷମାନେ ଏହାର ସଦସ୍ୟ ହେବାର ଥିଲା । 20 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1979 ରେ, ଡାକ୍ତରୀ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ (ଡିଏମଇଟି) ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗ/ବିଶେଷ ବିଭାଗରେ କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କଠାରୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଆବେଦନ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାପନ ଜାରି କରିଥିଲେ । ତେବେ 1979 ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ ବୋର୍ଡ କେବେବି ଗଠିତ ହୋଇନଥିଲା । ସରକାରଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଅନେକ ପଦବୀ ଖାଲି ରହିଥିବାରୁ 1979 ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ ବୋର୍ଡ ଗଠନ ନକରି କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସେହି ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ 27 ଜାନୁଆରୀ, 1980 ରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । 1973 ନିୟମ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ, 1979 ଅଗଷ୍ଟ 3 ତାରିଖରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ହୋଇଥିବା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଚୟନ ବୋର୍ଡକୁ ଚୟନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । 1980 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 4 ତାରିଖରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇବା ପରେ ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ କାମଚଳା ଆଧାରରେ କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ । କେତେକ ନିଯୁକ୍ତି ମଧ୍ୟ 1980 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ କରାଯାଇଥିଲା । ମୋଟ ଉପରେ, 49 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା *କାମଚଳା* ଆଧାରରେ କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । 9 ଫେବୃଆରୀ, 1982 ରେ, 1973 ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ଚୟନ ବୋର୍ଡର ସୁପାରିଶ, 20 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1979 ର ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିବା 145 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଲିକା ସହିତ ଓପିଏସସିକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଓପିଏସସି ଏହି 49 ଜଣ କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ କାମଚଳା ନିଯୁକ୍ତି ସହିତ ସହମତ ହେବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ଯାହା ଫଳରେ ବୈଧତା ଆଇନ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା *କାମଚଳା* ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ 49 ଜଣ କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ ବୈଧ ଏବଂ ନିୟମିତ ଭାବେ ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା ।

ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ 30 ନଭେମ୍ବର, 1998 ରେ ଏହାର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବୈଧତା ଅଧିନିୟମକୁ *କ୍ଷମତାତୀତ* ଏବଂ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଶା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଛି ।

ପୂର୍ବ ସୂଚିତ ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ, ଆମର ବିଚାର ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଉଛି ବୈଧତା ଅଧିନିୟମର ବୈଧତା ବିଷୟରେ । ବୈଧିତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ର ଉପ-ଧାରା (1) ଏବଂ (2) କୁ ପୁନଃ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଉପଯୋଗୀ ହେବ, ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା : -

"ଧାରା 3 (1) ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମରେ କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1980 ଏବଂ 1981 ମସିହାରେ ନିୟମିତ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ସହକାରୀ ସର୍ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ *କାମଚଳା* ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା 49 ଜଣ କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ରାଜ୍ୟର ଡାକ୍ତରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହେବା ଦିନଠାରୁ ସେପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି, ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିଳାଷ ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେବାରେ ବୈଧ ଏବଂ ନିୟମିତ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ଏପରି କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତିକୁ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ବିଚାରାଳୟରେ ଆପତ୍ତି କରାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ଏପରି ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମାବଳୀରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଧାରା 3 (2) ଯେଉଁ କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ ବୈଧ କରାଯାଇଛି, *ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା* ବରିଷ୍ଠତା ସେମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର ତାରିଖ ଆଧାରରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯିବ ।

29 ନଭେମ୍ବର, 2001 ରେ, ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିବା ସମୟରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ଯେପରିକି ଏହା ବୈଧତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 (2) କୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ଧାରା 3 (1) ର ବୈଧତା ବିଷୟରେ ସୀମିତ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିଥିଲା । ତେଣୁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଧାରା 3 (1) ର ବୈଧତା ବିଷୟରେ ।

ବୈଧିତା ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ କାରଣରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଓପିଏସସି 49 ଜଣ କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମତାଲିକାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ସେବା ସମାପ୍ତ ହୁଏ ତେବେ ରାଜ୍ୟରେ ଖାଲି ପଦବୀ ରହିବା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ଆର୍ଥିକ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ । ଏହି ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବୈଧ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଣାଯାଇଛି କାରଣ 1979 ନିୟମର ଢାଞ୍ଚା ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସେବାକୁ ନିୟମିତ କରିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନାହିଁ ।

ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ସମସ୍ତ ନିଯୁକ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଆଇନ ଥିଲା । ସେମାନେ 1979 ନିୟମ ଅନୁସାରେ ନଥିଲେ । 1979 ନିୟମ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ ବୋର୍ଡ ଗଠନ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଯାହା ଓପିଏସସିର ଜଣେ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଚୟନ ବୋର୍ଡର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହେବାକୁ ସର୍ତ୍ତ ରହିଛି । ଓ.ପି.ଏସ୍.ସି. ବେଆଇନ ନିଯୁକ୍ତି ସହିତ ସହମତ ହେବାକୁ ମନା

କରିଦେଇଥିଲା । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ବିଚାରଧୀନ ବୈଧତା ଅଧିନିୟମକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରି ଏଭଳି ନିଯୁକ୍ତିକୁ ନିୟମିତ କରାଗଲା କି ?

ଆର୍.ଏନ୍. ନଞ୍ଜୁନ୍ଦପ୍ପା **ବନାମ** *ଟି. ଥିମିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* [1972] 1 ଏସ୍. ସି. ସି. 409 ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ "ଯଦି ନିଯୁକ୍ତି ନିଜେ ନିୟମର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରେ କିମ୍ବା ଯଦି ଏହା ସମ୍ବିଧାନର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରେ ତେବେ ବେଆଇନତାକୁ ନିୟମିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରାଧିକାରୀଙ୍କ କ୍ଷମତା ଏବଂ ଇଲାକା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଏକ ଅଧିନିୟମର ଅନୁମୋଦନ କିମ୍ବା ନିୟମିତକରଣ ସମ୍ଭବ କିନ୍ତୁ ପ୍ରକ୍ରିୟା କିମ୍ବା ପଦ୍ଧତିର କିଛି ଅଣଅନୁପାଳନ ହୋଇଛି ଯାହା ନିଯୁକ୍ତିର ମୂଳକୁ ଯାଉନାହିଁ ।

ଏଠାରେ ଏହା ଟିପ୍ପଣୀ କରିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେବ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲାରେ ନିଯୁକ୍ତିରେ ଅନିୟମିତତାକୁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 309 ର ପ୍ରାବଧାନରେ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ନିୟମ ମାଧ୍ୟମରେ ନିୟମିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କରାଯାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବିଧାନମଣ୍ଡଳର ଏକ ଅଧିନିୟମ ମାଧ୍ୟମରେ ନିୟମିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି । ଆମ ବିଚାରରେ ଉପରୋକ୍ତ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ଯେଉଁଠାରେ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବିଧାନମଣ୍ଡଳର ଏକ ଅଧିନିୟମ ମାଧ୍ୟମରେ ନିୟମିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି ।

ଏହା ଏକ ସ୍ୱୀକୃତ ସ୍ଥିତି ଯେ 1979 ନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ 1980 ରେ କରାଯାଇଥିବା ନିଯୁକ୍ତି ଉକ୍ତ ନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରେ ହୋଇଥିଲା । ଲାଗୁଛି ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଓପିଏସସିକୁ ଅଣଦେଖା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଓ.ପି.ଏସ୍.ସି. ର ଜଣେ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଏହାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ନେଇ ଗଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଚୟନ ବୋର୍ଡ କେବେ ବି ଗଠିତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ 1973 ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଚୟନ କରିବାକୁ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା । ଆମ ମତରେ, ଏହା ଏକ ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହା ନିଯୁକ୍ତିର ମୂଳକୁ ଆଘାତ କରେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହିପରି ବେଆଇନ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବୈଧ କରିବା ବିଧାନମଣ୍ଡଳର ପରିସର ବାହାରେ କାରଣ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରୟାସ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଏବଂ 16 କୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ 1979 ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଓ.ପି.ଏସ୍.ସି. ଚୟନ ବୋର୍ଡର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ଜଣେ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଖାଲି ସ୍ଥାନ ପୂରଣ କରିବାର ଜରୁରୀତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉକ୍ତ ଖାଲି ସ୍ଥାନଗୁଡିକ 1973 ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ଚୟନ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହା ସଠିକ୍ ବୋଲି ମନେ ହୁଏ ନାହିଁ । ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ଏକ ବିପରୀତ ସ୍ଥିତି ଦର୍ଶାଏ । 1979 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 4 ତାରିଖର ଏକ ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ଓପିଏସସିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଚୟନ ବୋର୍ଡର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହେବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ 1979 ର ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଚୟନ ବୋର୍ଡ ଗଠନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଓ.ପି.ଏସ୍.ସି. ଦ୍ୱାରା 24 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1982 ରେ ଏକ ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ମଗାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଓ. ପି.ଏସ୍.ସି. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ 1980 ଜୁଲାଇ 4 ଏବଂ ନଭେମ୍ବର 10 ତାରିଖରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଚୟନ ବୋର୍ଡ ବୈଠକରେ

ଓ.ପି.ଏସ୍.ସି. ର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନଥିଲେ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ମାଗିଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ଚିଠିର 1982 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 20 ତାରିଖର ଉତ୍ତରରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗର ସଚିବ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନଟିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କହିଥିଲେ ଯେ :

"ରାଜ୍ୟର ତିନୋଟି ଡାକ୍ତରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସଂଲଗ୍ନ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକ ପଦବୀ ଖାଲି ପଡ଼ିଥିଲା । ଶିକ୍ଷାଦାନର ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ତୁରନ୍ତ କାମଚଳା ଭିତ୍ତିରେ ପୂରଣ କରିବା ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା । ତେଣୁ ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଜୀବନୀ ତଥ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ ପରେ *କାମଚଳା* ନିଯୁକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ଉପଲବ୍ଧ ପଦବୀ ପୂରଣ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ 1980 ମସିହାରେ ନିଯୁକ୍ତ 49 ଜଣ କନିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିୟମିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ, କାରଣ ସେମାନେ ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି ଚାକିରିରେ ଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା *ନରେନ୍ଦର ଚଢା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମନେ,* [1986] 2 ଏସ.ସି.ସି. 157 ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଆରମ୍ଭରୁ ଓପି.ଏସ୍.ସି. ଏହି ଚୟନକୁ ବିରୋଧ କରିଆସୁଛି । ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଭାବେ ଜଣାଥିବା କାରଣ ଏହା ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଓପିଏସସିର ଜଣେ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ନେଇ ଏକ ଚୟନ ବୋର୍ଡ ଗଠନ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ନଥିଲେ, ଯାହା 1979 ନିୟମର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । *ନରେନ୍ଦର ଚଢାଙ୍କ* ମାମଲାରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ବିଚାରକୁ ଆସିଥିଲା ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଥିଲା, ଯଥା, ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ନିଯୁକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ବରିଷ୍ଠତାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ । ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ ବିଚାରଧୀନ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 8 (1) (a) (ii) ଅନୁଯାୟୀ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କୋଟା 25 ପ୍ରତିଶତ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ଥିଲା । ନିୟମ 8 (1) (a) (ii) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବାସ୍ତବ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇନଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ତଥ୍ୟ ସହିତ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସୁଥିଲେ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ନାମରେ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ; ସେମାନେ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଏହି ପଦବୀରେ ରହିଛନ୍ତି ; ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ପଦବୀରେ ଥିବା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ଭତ୍ତା ଏବଂ ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିଲା । ଏବଂ ଯେଉଁ ପଦବୀରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ପଦବୀକୁ ଫେରିଯିବାକୁ କୌଣସି ସମୟରେ କୁହାଯାଇନଥିଲା, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର ତାରିଖ ଏବଂ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ପଦୋନ୍ନତି ଆଦେଶରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ସେମାନଙ୍କ ପଦୋନ୍ନତି ଆଧାରରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ, ତେଣୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଦୁଇଟି ସେବାର ଗ୍ରେଡ୍ IV ରେ ପଦବୀ ଧାରଣ କରୁନାହାଁନ୍ତି ବୋଲି ଯୁକ୍ତି କରିବା ନିଷ୍କ୍ରିୟ ଏବଂ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଏହି ସମୟର ଦୂରତାରେ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଏବଂ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ,

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀର ପଦବୀରେ ନାହାଁନ୍ତି ବୋଲି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ କହିବା ଅନ୍ୟାୟ ହେବ । ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ଟିପ୍ପଣୀ କରି ଏକ ସତର୍କ ସୂଚନା ଯୋଡ଼ିଥିଲେ ଯେ, ଏହା ନ୍ୟାୟାଳୟର ମତ ନୁହେଁ ଯେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟମ ପାଳନ ନକରି କୌଣସି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ସେହି ପଦବୀରେ ନିୟମିତ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଆମେ 1979 ନିୟମାବଳୀ ଅନୁସରଣ ନକରି ସ୍ୱୀକୃତ ଭାବରେ କରାଯାଇଥିବା ନିଯୁକ୍ତିର ବୈଧତା ଉପରେ ବିଚାର କରୁଛୁ । *ନରେନ୍ଦର ଚଢାଙ୍କ* ମାମଲାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ସେହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟଗତ ପରିଦୃଶ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଆଇନ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଗୋପାଳ ଚନ୍ଦ୍ର ରଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1995] 6 ଏସ.ସି.ସି. 242, ରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7 ରେ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି, ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଯେ ବୈଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ ଚୟନ ସମିତିର ସଂଜ୍ଞାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଉକ୍ତ ସମୟରେ ଏଭଳି ସମିତି ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବୈଧତା ପ୍ରଦାନ କରି ଏହି ଅଭାବକୁ ଦୂର କରାଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ବେଆଇନତାର ଆଧାର ବୈଧତା ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହା ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ କୌଣସି ରାୟରେ ସୂଚିତ ଦୁର୍ବଳତାକୁ ହଟାଇ ଏକ ଅଧିନିୟମକୁ ବୈଧ କରିବାର କ୍ଷମତା ବିଧାନସଭାର ରହିଛି ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ପିଛିଲା ଭାବରେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କେବଳ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ, ରଦ୍ଦ କରିବା କିମ୍ବା ନିଷ୍କ୍ରିୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଦୁର୍ବଳତାଟି ଏପରି ଥିଲା ଯେ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁସାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚୟନ ସମିତି ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇନଥିଲା, ତେଣୁ ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରାଯାଇଥିଲା । ବୈଧିତା ଅଧିନିୟମ ହାତରେ ଥିବା ମାମଲା ତୁଳନାରେ ଚୟନ ସମିତିର ସଂଜ୍ଞାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଥିଲା । ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ କୌଣସି ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ପୃଥ୍ୱୀ କଟନ୍ ମିଲ୍ସ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ବ୍ରୋଚ୍ ବରୋ ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ [1969] 2 ଏସ.ସି.ସି. 283 ମାମଲାରେ ବିଖ୍ୟାତ ସମ୍ବିଧାନ ବିଚାରପୀଠର ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ବୈଧାନିକ ନିୟମର ବୈଧତା ସମ୍ପର୍କରେ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ବିଷୟ-ବସ୍ତୁ ଉପରେ ବିଧାନମଣ୍ଡଳର କ୍ଷମତା ରହିଛି ଏବଂ ଏକ ବୈଧ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ରହିଛି, ତେବେ ଏହା ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ଏପରି ଏକ ବୈଧ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିପାରିବ ଏବଂ ଅତୀତ କାରବାରକୁ ମଧ୍ୟ ବାନ୍ଧି ରଖିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ଅତୀତମୁଖୀ କରାଯାଉ । ତେଣୁ ଏକ ବୈଧ ଆଇନର ବୈଧତା ଏହି ବିଷୟ-ବସ୍ତୁ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଯେ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ପାଖରେ ସେହି ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅଛି କି ନାହିଁ ଯାହା ବିଷୟରେ ସେ ଦାବି କରିଥାଏ ଏବଂ ବୈଧତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଇନରେ ପାଇଥିବା ତ୍ରୁଟିକୁ ଦୂର କରିଥାଏ

ଏବଂ ଟିକସକୁ ବୈଧ ଭାବେ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ବୈଧତା ଆଇନରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧୃତ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ରହିବ ନାହିଁ କାରଣ ଏକ ବୈଧ ଆଇନ ତିଆରି କରିବାର କ୍ଷମତା ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ତ୍ରୁଟି ଅପସାରଣ ବିଷୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ ।

ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି 1979 ନିୟମାବଳୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ନକରି କିମ୍ବା ଚୟନ ବୋର୍ଡର ସଂଜ୍ଞାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନକରି ବେଆଇନ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ନିୟମିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବୈଧିକରଣ ଆଇନର ବୈଧତା ବିଷୟରେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷର ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ମଧ୍ୟ *ବିଜୟ ମିଲ୍ସ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1993] 1 ଏସ୍.ସି.ସି. 345 ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି । ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଭିନ୍ନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯାହା ପୃଥ୍ୱୀ କଟନ୍ ମିଲ୍ସ (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ସମେତ ସାଧାରଣତଃ ବୈଧତାର ଆଇନକୁ ବିଚାର କରିଥିଲା । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 18 ରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକୁ ପିଛିଲା ଭାବରେ ବୈଧ କରିବାର ବିଭିନ୍ନ ପଦ୍ଧତି ରହିଛି ଯାହା ବିଧାନସଭାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଯେଉଁଠାରେ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ଇଚ୍ଛା କରେ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜକୁ ଅତୀତରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ଠାରୁ ବିଦ୍ୟମାନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଏହିପରି ଅତୀତରେ ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ବୈଧ କରିବା ପାଇଁ ଯେପରି ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୂର୍ବ ତାରିଖରୁ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା, ବୈଧିକରଣ ଅଧିନିୟମର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାଷା ଦ୍ୱାରା ବିଧାନସଭା ଉକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥାଏ । ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ମୂଳ ଆଧାରକୁ ପିଛିଲା ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବୈଧ କରିବା ପାଇଁ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ପାଇଁ ଏହା ଉନ୍ମୁକ୍ତ । ଉକ୍ତ ମାମଲାରେ, ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ମୂଳ ଆଧାରକୁ ପିଛିଲା ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ବୈଧତା ଆଇନ ଏପରି କିଛି କରିନାହିଁ ଏବଂ କେବଳ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମୟରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ନକରି କିମ୍ବା ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ସହିତ ଚୟନ ବୋର୍ଡର ସଂଜ୍ଞାକୁ ସଂଶୋଧନ ନକରି ବେଆଇନ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ନିୟମିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି ।

ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ମଧ୍ୟ ଆଇ.ଏନ୍. ସକ୍ସେନା ବନାମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ, [1976] 4 ଏସ.ସି.ସି. 750 ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ,ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଯେ ରାଜ୍ୟ ବିଧାନମଣ୍ଡଳର ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତା କେବଳ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଶାସନିକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ସହିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ନୁହେଁ, ବରଂ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ସହିତ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଅବସର ନେବା ପାଇଁ ଅବୈଧ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଆଦେଶକୁ ବୈଧତା ଦେବା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । କାରଣ ଏପରି ବୈଧତା ଆଇନ ପ୍ରଣୟନକୁ ଏଣ୍ଟ୍ରି 41 ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନର କ୍ଷମତାର ସହାୟକ କିମ୍ବା ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ଆମେ ଦେଖିପାରୁ ନାହୁଁ । ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଛି, ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଶାସନିକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀକୁ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ସହିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତା ଉପରେ ଏଠାରେ କେହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇନଥିଲେ । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଦୌ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛି କି ? ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛୁ ଯେ ଏହି ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିନଥିଲା । ଏଥିରେ କେବଳ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଅନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ବୈଧ ହେବ । ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ ଦ୍ୱାରା ବେଆଇନତାର ଆଧାରରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇନାହିଁ ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 1979 ନିୟମ ପରିବର୍ତ୍ତେ 1973 ନିୟମ ଲାଗୁ ହେବ । ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରିବୁ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି । ଆହୁରି, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, 1979 ନିୟମ ଲାଗୁ ହେବା ପରେ ଏହି ବିଜ୍ଞାପନ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ, 1979 ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଓ.ପି.ଏସ୍.ସି. ବେଆଇନ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ନିୟମିତ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଚାହୁଁଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଓ.ପି.ଏସ୍.ସି. ଏଥିରେ ସହମତ ହୋଇନଥିଲେ, ତେଣୁ ବୈଧିକରଣ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିଲା । *ବି.ଏଲ୍. ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଏମ୍.ସି.ଡି.,* [1998] 9 ଏସ୍.ସି.ସି. 223 ଉପରେ ଏହି ଆଧାର ପାଇଁ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 1979 ନିୟମ ନୁହେଁ, ବରଂ 1973 ନିୟମ ଲାଗୁ ହେବ । 1979 ନିୟମର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ ବୋର୍ଡ ଗଠନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ ।

ଏଚ୍.ସି. ପୁଟ୍ଟାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି, ବାଙ୍ଗାଲୋର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1991] ସପ୍ଲି. 2 ଏସ.ସି.ସି 421, ରେ କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣରୁ ସମର୍ଥନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ,ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବେଆଇନ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ନିୟମିତ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବ । ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଆପତ୍ତିଜନକ ନିଯୁକ୍ତିର ଅବୈଧତା ବିଷୟରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ, କିନ୍ତୁ ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି,ଯେହେତୁ ଏହାର ପରିଣାମ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ମୂଳପୋଛ କରିବ, ଏକ ମାନବୀୟ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଦୟା ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ, ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯିବ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାରେ ବେଆଇନ ଏବଂ ଅସମର୍ଥନୀୟ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ନିୟମିତ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଯଥେଷ୍ଟ କ୍ଷମତା ରହିଛି,ଯଦି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାର ନ୍ୟାୟ ଏପରି ଦାବି କରେ, କିନ୍ତୁ ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଚିରସ୍ଥାୟୀ କରିବା ପାଇଁ ଏହାକୁ ସାଧାରଣ ପ୍ରୟୋଗର ନିୟମ ଭାବରେ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅସାଧାରଣ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏପରି ଏକ ମାର୍ଗ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲା ସେହି ବର୍ଗରେ ପଡ଼େ । ଓ.ପି.ଏସ୍.ସି. କୁ ଜାଣିଶୁଣି ଅଣଦେଖା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ନିରପେକ୍ଷତା ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଓପିଏସସି ଦ୍ୱାରା

ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ପରୀକ୍ଷାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ପଦବିରେ ରଖାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଟିପ୍ପଣୀ କରିପାରିବା ଯେ 1982 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 4 ତାରିଖରେ 1979 ନିୟମରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଚୟନ ବୋର୍ଡ ମାଧ୍ୟମରେ ଚୟନକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଓପିଏସସି ମାଧ୍ୟମରେ ଚୟନ କରାଯିବ ।

ଆମେ ଆହୁରି ଟିପ୍ପଣୀ କରିପାରିବା ଯେ ଧାରା 3 (1) କୌଣସି ତଥ୍ୟକୁ ବିଚାର ନକରି ଏକ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାର କରିବା ସହିତ ସମାନ । *ଦିଲ୍ଲୀ କ୍ଲୋଥ୍ ଆଣ୍ଡ ଜେନେରାଲ୍ ମିଲ୍ସ କୋ. ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* [1996] 2 ଏସ.ସି.ସି. 449 ମାମଲାରେ ଏହା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ "ଏକ ଆଇନଗତ ପରିଣାମ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେଥିରୁ, ଘଟଣା ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ହେବା ଉଚିତ ଥିଲା ତାହା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ ଏବଂ ସେଥିରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଇନଗତ ପରିଣାମ ହୋଇପାରେ । "ଏହି ମାମଲାରେ ରାଜସ୍ଥାନ ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ, 1959 ର ଧାରା 4 ରୁ 7 ଅଧୀନରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଯାୟୀ କୋଟା ପୌରପାଳିକାରେ ରାୟପୁରା ଏବଂ ଉମ୍ମେଦଗଞ୍ଜ ଗ୍ରାମକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ଏବଂ ରାୟ ଅଧୀନରେ, ଉକ୍ତ ଗ୍ରାମରେ ଅବସ୍ଥିତ ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀ ଉପରେ ଟିକସ ଲାଗୁ କରିବାକୁ କୋଟା ପୌରପାଳିକା ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଯାଇଥିଲା, ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ଉକ୍ତ ଗ୍ରାମଗୁଡିକ ବୈଧ ଭାବରେ କୋଟା ପୌରପାଳିକାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ କୋଟା ପୌରପାଳିକା ସୀମା (ନିରନ୍ତର ଅସ୍ତିତ୍ୱ) ବୈଧତା ଅଧିନିୟମ, 1975 ପାରିତ ହେଲା ରାଜସ୍ଥାନ ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ, 1959 ର ଧାରା 4 ରୁ 7 ବିଧାନ ପୁସ୍ତକରେ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରହିଥିଲା । ବୈଧତା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ପ୍ରଦାନ କରିଛି ଯେ : -

> "1959 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ରୁ 7 ରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟର କୌଣସି ରାୟ, ବିଚାରାଦେଶ, ଆଦେଶ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଯାହା କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ରାୟପୁରା ଏବଂ ଉମ୍ମେଦଗଞ୍ଜ ଗ୍ରାମ ସର୍ବଦା ବିଦ୍ୟମାନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେଗୁଡିକ କୋଟା ପୌରପାଳିକାର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ, ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ।"

ବୈଧିକରଣ ଅଧିନିୟମର ବୈଧତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ "ବୈଧତା ଅଧିନିୟମରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ, 1959 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ରୁ 7 ରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟର କୌଣସି ରାୟ, ବିଚାରାଦେଶ, ଆଦେଶ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ରାୟପୁରା ଏବଂ ଉମ୍ମେଦଗଞ୍ଜ ଗ୍ରାମ ସର୍ବଦା ବିଦ୍ୟମାନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେଗୁଡିକ କୋଟା ପୌରପାଳିକାର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ, ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ *ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାର କରିବା* ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ରାୟପୁରା ଏବଂ ଉମ୍ମେଦଗଞ୍ଜ ଗ୍ରାମ କୋଟା ପୌରପାଳିକାର

ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଆସେ, ଏହି ତଥ୍ୟର ବିଚାର ନୁହେଁ ଯେଉଁଥିରୁ ଏହି ଆଇନଗତ ପରିଣାମ ପ୍ରବାହିତ ହେବ । *କୌଣସି ଆଇନଗତ ପରିଣାମକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେଠାରୁ, ତା 'ପୂର୍ବରୁ ଘଟିଥିବା ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ ଏବଂ ସେଥିରୁ ଆଇନଗତ ପରିଣାମ ଅନୁସରଣ ହୋଇପାରେ ।"* (ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)। ଯେଉଁ କାରଣ ଏବଂ ଆଧାରରୁ ବୈଧକରଣ ଅଧିନିୟମ ଉକ୍ତ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକୁ କୋଟା ପୌରପାଳିକାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାର ଅବୈଧତା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ତ୍ରୁଟିକୁ ଦୂର କରିନଥିଲା, ସେହି ଆଧାରରେ ବୈଧକରଣ ଅଧିନିୟମକୁ ଅବୈଧ ବୋଲି ଧରାଯାଇଥିଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ବିଚାର କରିବା ଧାରା ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲାର ପ୍ରଭାବ ସହିତ ସମାନ । ରଦ୍ଦ କରାଯିବାର କୌଣସି ତଥ୍ୟକୁ ବିବେଚନା ନକରି ନିଯୁକ୍ତିର ଆଇନଗତ ପରିଣାମକୁ ନିୟମିତ ବିବେଚନା କରାଯାଇଛି । 1979 ନିୟମାବଳୀ ଏବଂ 1973 ନିୟମାବଳୀକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା କିମ୍ବା ଆଧାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା, ଯଥା, ବୋର୍ଡ ଚୟନର ସଂଜ୍ଞା । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାରେ ଆମର କୌଣସି ଦ୍ୱିଧା ନାହିଁ ଯେ ଧାରା 3 (1) କୁ ସେହି ସମାନ ଭାଗ୍ୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯାହା *ଦିଲ୍ଲୀ କ୍ଲଥ୍ ମିଲ୍ସ* ମାମଲାରେ ବୈଧତା ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା ।

ବୈଧିକରଣ ଅଧିନିୟମର ବୈଧତାକୁ ଆହୁରି ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତିବାଦ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହା କେବଳ ଘୋଷଣା ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତିର ଅବୈଧତାର ଆଧାରକୁ ହଟାଇବା ବିନା ଅବୈଧ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ବୈଧ କରେ । *ବ୍ଲାକ୍'ସ୍ ଲ ଡିକ୍ସନାରୀ* (7ମ ସଂସ୍କରଣ, ପୃଷ୍ଠା ସଂଖ୍ୟା 1421) ବୈଧିକରଣ ଅଧିନିୟମକୁ "ତ୍ରୁଟି ଦୂର କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ସାମ୍ବିଧାନିକ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ସଂଶୋଧିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ଆଇନ" ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛି । *ହରି ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ମିଲିଟାରୀ ଇଷ୍ଟେଟ୍ ଅଫିସର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* [1972] 2 ଏସ.ସି.ସି. 239 ମାମଲାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ "ଏକ ବୈଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ ଅର୍ଥ ହେଉଛି କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରଭାବହୀନତା କିମ୍ବା ଅବୈଧତାର କାରଣକୁ ହଟାଇବା, ଯାହା ଏକ ଆଇନଗତ ପଦକ୍ଷେପ ଦ୍ୱାରା ବୈଧ ।" *ଆଇ.ଟି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ସିଗ୍ନୋଡ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ୍ ଏକ୍ସାଇଜ୍ କଲେକ୍ଟର,* [2004] 3 ଏସ.ସି.ସି. 48 ମାମଲାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ "ଏକ ବୈଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ କୌଣସି ଜିନିଷର ବୈଧତାକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରି ପ୍ରକୃତ କିମ୍ବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଶୂନ୍ୟତା, ଅକ୍ଷମତା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତ୍ରୁଟିକୁ ଦୂର କରିଥାଏ, ଯାହା ଅବୈଧ ଅଟେ କିମ୍ବା ହୋଇପାରେ ।"

ବୈଧିକରଣ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ପ୍ରଭାବହୀନତା କିମ୍ବା ଅବୈଧତାର କାରଣକୁ ଦୂର କରିବା । ଏକ ବୈଧିକରଣ ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥାପିକା ତରଫରୁ, ପ୍ରଭାବହୀନତା କିମ୍ବା ଅବୈଧତାର କାରଣକୁ ହଟାଇବା ପାଇଁ ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ଅଧିନିୟମର ପୂର୍ବାନୁମାନ କରିଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା କିଛି କରାଯାଇନାହିଁ ।

ଶେଷ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦିଗକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିପାରିବା ଯାହା ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ହୋଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହାର ଆଦେଶରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଠିକ୍ ହେଉ କିମ୍ବା ଭୁଲ, ଡ. କେ.ସି.

ବିଶ୍ୱାଳ, ଡ. ଏସ୍.ଏନ୍. ମିଶ୍ର ଏବଂ ଡ. ଏସ୍.ସି. ମିଶ୍ରଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଉଚ୍ଚ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନେ ଓପିଏସସିର ସୁପାରିଶ ଆଧାରରେ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ପଦବୀରେ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନର ପଦବୀରୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ହେବ । ଡ. ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ମିଶ୍ରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଡ. ରମା ରମଣ ସରଙ୍ଗି (ସି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 8039/03 ରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4) ଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ବାଢିଥିଲେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ତାଙ୍କ ମହକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଏହି ଦିଗ ଉପରେ, ଆମେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରୁନାହୁଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଛାଡିଦିଆଯାଉଛି ।

ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନଗୁଡିକ ଖାରଜ ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବାକୁ ଛାଡି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ ଅବମାନନା ଆବେଦନ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନର ମଧ୍ୟ ସମାଧାନ କରାଯାଇଛି ।

କେ.କେ.ଟି. ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେଲା/ଆବେଦନଟି ସମାଧାନ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

Translated by:

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।